

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Szegedi Munkaügyi Bíróság dr. Csányi Éva jogtanácsos (Független Rendőr Szakszervezet Központi Koordinációs irodája – 1388 Budapest, Pf.: 52.) által képviselt **S. L. felperesnek, Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság alperes ellen egyéb anyagi juttatás megfizetése iránt** indított perében meghozta a következő

KÖZBENSŐ ÍTÉLETET:

A bíróság megállapítja, hogy a felperesi követelés számításának alapja a távolléti díj, ami a 71.229,- (azaz Hetvenegyezer-kettőszázhuszonkilenc) forintos alapilletmény és a rendszeres pótlékok, azaz a 3.380,- (azaz Háromezer-háromszáznyolcvan) forint összegű gépjárművezetői pótlék és az 5.200,- (azaz Ötezer-kettőszáz) forint összegű nyomozói pótlék együttes összegének a távollét idejére számított időarányos átlaga.

A közbenső ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek a Csongrád Megyei Bírósághoz. A fellebbezést 3 példányban a Szegedi Munkaügyi Bíróságon kell benyújtani.

A II. fokú bíróság tárgyaláson kívül bírálhatja el a fellebbezést, ha ezt a fellebbezési határidő lejárta előtt a felek közösen kérték.

Ha a fellebbező fél akár a fellebbezésben, akár a II. fokú bíróság felhívására, illetve a fellebbező fél ellenfele a II. fokú bíróság felhívására tárgyalás tartását kéri, a fellebbezést tárgyaláson kell elbírálni.

INDOKOLÁS:

A bíróság a peres felek jogi képviselőjének, valamint a felperesnek és S. I. személyzeti osztályvezetőnek a személyes előadása, valamint a rendelkezésre álló iratok alapján az alábbi tényállást állapította meg.

A felperes az alperesnél – a Sz-i Rendőrkapitányság Ú-i Rendőrőrsén – a rendőrség hivatásos személyi állományának tagjaként teljesített szolgálatot 2000. január 15. napjával történt nyugállományba helyezéséig nyomozó beosztásban.

1998. november 12-től betegség miatt egészségügyi szabadságon volt, majd egészségi állapotára tekintettel az 1999. július 16-tól 2000. január 15-ig hat hónapos felmentési idővel helyezték nyugállományba.

Illetménye a beosztási és a rendfokozati illetményből, valamint illetménypótlékból állt.

A belügyminiszter irányítása alatt álló költségvetési szervek köztisztviselői, közalkalmazottai és hivatásos állományú tagjai 1999. évi illetményemelésével kapcsolatos feladatokról szóló, a belügyminiszter 1/1999. (BK. 1.) BM utasítása III. pont 8. pontja rendelkezett akként, hogy a hivatásos állományúak illetményemelését a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. tv. 338. § (1) bek. figyelembevételével kell megvalósítani úgy, hogy az állomány minden tagja – személyre szólóan – elérje illetménye (rendfokozati illetmény, beosztási illetmény, illetménykiegészítés, illetménypótlék) Hszt. szerinti 1000 %-os beállítását, kivéve, ha az állományilletékes parancsnok a Hszt. 101. § (4) bek-ben meghatározott jogkörében a hivatásos állomány tagjának beosztási illetményét – mérlegelés alapján – a reá irányadónál legfeljebb 20 %-kal alacsonyabb összegben állapítja meg.

A 9. pont értelmében a 8. pontban foglaltak végrehajtását követően a fennmaradó fejlesztési keret terhére a hivatásos állomány tagjainak bérfejlesztését úgy kell megvalósítani, hogy az 1998. szeptember hónapra járó illetményhez (beosztási illetmény, rendfokozati illetmény, illetménykiegészítés, illetménypótlék) viszonyítva az illetménynövekedés mértéke – személyre szólóan – elérje a 18,2 %-ot, kivéve, ha az állományilletékes parancsnok a Hszt. 101. § (4) bek-ben meghatározott jogkörében a hivatásos állomány tagjának beosztási illetményét – mérlegelés alapján – a reá irányadónál legfeljebb 20 %-kal alacsonyabb összegben állapítja meg.

Az ezen utasításban foglaltak végrehajtására az alperes a 306/76-os, 1999. január 20. napján kelt parancsában 1999. január 1-i hatállyal a felperes rendfokozati illetményét (26.000,- Ft x 0,43) 11.180,- Ft, beosztási illetményét (26.350,- Ft x 2,2) 57.970,- Ft, illetménykiegészítését 0 forint és rendszeres illetménypótlékát összesen 8.580,- Ft, így az illetményét mindösszesen 77.730,- Ft összegben határozta meg. Megállapította, hogy az illetményemelés mértéke 18,36 %-os, amely tartalmazza az illetménykiegészítés és az illetménypótlékok 1998. november 1-i hatállyal történt emelését, valamint a Hszt. illetményrendszerére történő 100 %-os beállást.

Az alperes e parancsot a 306/141. számú, 1999. február 24. napján kelt parancsával téves illetmény-megállapítás miatt módosította, melynek alapján rendfokozati illetményét (26.000,- Ft x 0,43) 11.180,- Ft, beosztási illetményét (27.295,- Ft x 2,2) 60.049,- Ft, illetménykiegészítését 0 forint, míg rendszeres illetménypótlékait összesen 5.200,- Ft-ban, mindösszesen illetményét 76.429,- Ft-ban állapította meg azzal, hogy az illetményemelés mértéke 18,2 %-os.

A felperes az illetmény-megállapításával kapcsolatban szolgálati panaszt nyújtott be, melyet a kapitányságvezető az 1999. november 8. napján kelt döntéssel elutasított.

Ennek indokaként hivatkozott arra, hogy a 306-51/79-es számú, 1999. március 8. napján kelt parancsral a felperes nyomozói pótléokra való jogosultságát a Hszt. 254. § (3) bek. és a 140/1996. (VIII. 31.) Korm. rendelet 28. § (2) bek. alapján egészségügyi szabadság okán történő huzamosabb távollét miatt 1998. december 1-i hatállyal szüneteltette.

A Hszt. 254. § (3) bek. kapcsán utalt arra, hogy a pótlék a hivatásos állomány tagjának csak a pótlékkal elismert tevékenység tényleges kifejtésének idejére jár. Míg a kormányrendelet 28. § (3) bek. a pótlékok folyósításának a rendjét szabályozza és kimondja, hogy az egy hónapra számított illetménypótlék esetén, ha a hivatásos állomány tagja az adott hónapban, bármely oknál fogva a munkanapok felénél többet van távol, számára csak az időarányos rész folyósítható. A kapitányságvezető ezen pótlék kifizetésének a szüneteltetését jogszerűnek minősítette és megállapította, hogy az illetményrendezésről szóló parancsban szereplő állandó illetménypótlékként szerepeltetett nyomozó pótlék helyes összegben került meghatározásra és 18,2 %-os illetményemelést is szabályosan határozták meg.

Megállapította továbbá, hogy az 1998. év december havi pótlék 1999. januárjában, míg az 1999. januári pótlék február hónapban történő kifizetését figyelembe véve a tévesen kifizetett munkabér a 60 napos határidőn belül lett korrigálva, így az utólagos pótlék-levonása törvényes keretek között történt.

A felperes fellebbezése kapcsán a megyei rendőrfőkapitány 1999. december 30. napján 90/20/1999. ált. szám alatt meghozott határozatában a parancsot helyben hagyta és az ellene benyújtott panaszt elutasította. Az illetményemelés kapcsán utalt a 2/1999. számú ORFK vezetői utasítás 5. pontjában foglaltakra, mely szerint a 9. pont értelmében a bérfeljesztést úgy kellett végrehajtani, hogy az 1998. szeptember hónapra járó illetményhez (beosztási illetmény, rendfokozati illetmény, illetménykiegészítés, rendszeres illetménypótlék) viszonyítva érje el az illetmény növekedés mértéke – személyre szólóan – a 18,2 %-ot.

Megállapította, hogy 1998. szeptember hónapban a nyomozói pótlék a felperes részére folyósított volt, és ennek megfelelően valósult meg illetményének 18,2 %-kal való megemelése.

A felperes a 2000. február 7. napján előterjesztett, majd pontosított keresetében 1999. január 1-re visszamenően illetménykülönbözeti iránti igényt terjesztett elő. Számításának alapjául az 1999. január 1-től érvényes havi illetmény (rendfokozati illetmény 11.180,- Ft, beosztási illetmény 60.049,- Ft, nyomozói pótlék 5.200,- Ft és gépjárművezetői pótlék 3.380,- Ft, mindösszesen) 79.809,- Ft szolgált. Mindennek alapján 1999. január 1-től a felperest megillető havi távolléti díjat is 79.809,- Ft-ban határozta meg.

Követelését az alábbi jogcímenek és összegekben terjesztette elő:

Egészségügyi szabadságra járó távolléti díj és elszámolt illetménykülönbözeti címén 57.849,- Ft, felmentési időre járó hat havi átlagkereset különbözeti címén 28.925,- Ft, 13. havi illetményként elszámolt és a ténylegesen járó távolléti díj különbözeti címén 5.753,- Ft, 34 nap szabadság pénzbeni megváltására elszámolt és a ténylegesen járó távolléti díj különbözeti címén 13.804,- Ft, jubileumi jutalomként elszámolt és a ténylegesen járó távolléti díj különbözeti címén 42.900,- Ft, az ún. „nyugdíj-helyettesítő” kettő havi illetmény különbözeti címén 17.160,- Ft, a 2000. évi kötelező illetményemelésből történt közvetlen levonások címén 3.172,- Ft megfizetését kérte, azaz mindösszesen 181.522,- Ft-ot. Ezen túlmenően az alperest arra is kérte kötelezni, hogy a nyugdíj új megállapítása érdekében a szükséges intézkedéseket a BM nyugdíj-megállapító osztályánál tegye meg.

A felperes közbenső ítélet meghozatalát kérte annak megállapítására, hogy a felperest távolléti díj címén milyen típusú kifizetések illetik meg.

Arra hivatkozott, hogy a Hszt. 112. §-a, valamint a 20/1997. (III.19.) BM rendeletnek a Hszt. 112. §-ra vonatkozó rendelkezése szerint a távolléti díj részét képezi az alapilletmény, az illetménykiegészítés és a rendszeres illetménypótlékok is. Míg a távolléti díj számítása szempontjából rendszeres illetménypótléknak minősül a gépjárművezetői pótlék és a nyomozói pótlék is.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Nem vitatta, hogy az egészségügyi szabadság idejére távolléti díj jár a felperesnek, de álláspontja szerint a távolléti díjnak az illetménypótlék része a felperest nem illeti meg, mert nyomozói pótléka szüneteltetésre került, továbbá a gépjárművezetői pótlék fizetésének a feltételét nem teljesítette.

A gépjárművezetői pótlék tárgyában az Országos Rendőrfőkapitány 15/1997. számú utasítására hivatkozott, mely a rendőrség hivatásos állományú tagjai illetményének és egyéb juttatásainak a megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól rendelkezik.

Hivatkozott továbbá a Hszt. végrehajtási rendeletének 42. § (3) bek. a./ pontjára. Így arra, hogy a felperes a beosztásából adódó feladatok ellátása során vezetett rendszeresen gépkocsit, de gépjárművezetői pótlék csak a havi átlagos, legalább 400 km megtétele esetén járt a részére. Gépjárművezetői pótlék jogosultsága megállapításra került, a megtett km-ek számát pedig az elszámoláshoz az állományilletékes parancsnok igazolja le a közgazdasági osztály felé.

Az alperes is indítványozta közbenső ítélet meghozatalát.

A felperes keresetének jogalapja tárgyában a bíróság a következőket emeli ki.

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. tv. (Hszt) 112. §-a értelmében távolléti díj fejében a hivatásos állomány

tagja részére az alapilletmény, az illetménykiegészítés, valamint a rendszeres illetménypótlékok együttes összegének a távollét idejére számított időarányos átlaga jár.

A 20/1997. (III. 19.) BM rendeletnek a Hszt. 112. §-ra vonatkozó 19. § (1) bek. e./ pontja értelmében a távolléti díj számítása szempontjából rendszeres illetménypótléknak minősül a gépjárművezetői pótlék, míg az i/ pont szerint a nyomozói pótlék.

A (2) bek. szerint a távolléti díj összegének megállapításánál az esedékesség időpontjában érvényes alapilletmény, illetménykiegészítés és rendszeres illetménypótlékok együttes összege az irányadó.

A Hszt. 97. § (5) és (6) bek. értelmében az egészségügyi szabadság idejére a hivatásos állomány tagjának távolléti díj jár.

A bíróság utal arra, hogy a felperes az egészségügyi szabadsága idejére mentesült a munkavégzési kötelezettsége alól. Ez az időszak igazolt távollétnek minősül. A távolléti díj számításának alapjául szolgáló illetmény-elemekből következően a felperest a távollét időtartamára olyan összegű díjazás illeti meg – az illetményelemeknek a távollét idejére számított időarányos átlagára tekintettel – mintha munkát

végzett volna.

A fentiekből következően a távolléti díj számítása szempontjából rendszeres illetménypótléknak minősülő gépjárművezetői pótlékot és a nyomozói pótlékot is számításba kell venni.

A nyomozói pótlék esetében a távolléti díj számítása szempontjából nincs annak jelentősége, hogy a felperes nyomozói pótlékát egészségügyi szabadsága időszakára szüneteltették.

Ezen túlmenően a gépjárművezetői pótlékkal kapcsolatban a bíróság a felperes nyilatkozata alapján megállapította, hogy a megelőző időszakban minden hónapban részesült gépjárművezetői pótlékban, azaz a jogosultságot a havi minimum 400 km. megtételével minden esetben megszerezte. Ezért a távolléti díj számítása szempontjából ezen rendszeres pótlékot is figyelembe kell venni.

Mindezek alapján a bíróság a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

Szeged, 2000. április 6. napján

Dr. Doblerné dr. Alács Ágota sk.

a tanács elnöke

az aláírásban akadályozott Fodor Ímre és

Lengyel Zoltán ülnökök helyett is

Csongrád Megyei Bíróság

2.Mf.20.766/2000/2. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Csongrád Megyei Bíróság a Független Rendőr Szakszervezet Központi Koordinációs Irodája (1388 Budapest, Pf.: 52., ügyintéző: Dr. Csányi Éva jogtanácsos) által képviselt **S. L. felperesnek a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság alperes ellen egyéb anyagi juttatás megfizetése iránt indított perében** a Szegedi Munkaügyi Bíróság 2000. április 6. napján kelt 6.M.46/2000/5. számú közbenső ítélete ellen az alperes részéről 6. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

K Ö Z B E N S Ő Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság határozatát helybenhagyja azzal, hogy az alperes 1999. február 24-én kelt 306-141. számú, a Szegedi Rendőrkapitányság vezetőjének 1999. március 8-án kelt 306-51/79. számú és 1999. november 8-án kelt 55/318-99. számú parancsait, illetve döntését, valamint az alperes 1999. december 30-án kelt 90/20/1999. számú határozatát hatályon kívül helyezi.

A közbenső ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

A felperes nyomozó beosztásban teljesített szolgálatot az alperesnél a rendőrség hivatásos személyi állományának tagjaként. Szolgálati viszonya 2000. január 15-én nyugállományba helyezéssel megszűnt. Ezt megelőzően, 1998. november 12-től 1999. július 15-ig egészségügyi szabadságon volt, 1999. július 16-tól 2000. január 15-ig pedig felmentési idejét töltötte.

Az alperes az 1999. január 20-án kelt 306/76. számú parancsával a felperes illetményét 1999. január 1-i hatállyal 77.730 Ft-ban állapította meg, amely 11.180 Ft rendfokozati illetményből, 57.970 Ft beosztási illetményből és 8.580 Ft rendszeres illetménypótlékból tevődött össze. Az illetményemelés 18,36 %-os volt. Az alperes a fenti intézkedését 1999. január 24-én kelt 306/141. számú parancsával módosította akként, hogy a felperes beosztási illetményét 60.049, rendszeres illetménypótlékát 5200, összes járandóságát pedig 76.429 Ft-ra helyesbítette, megállapítva, hogy az illetményemelés 18,2 %-os.

Ezt követően 1999. március 8-án az Sz-i Rendőrkapitányság vezetője 306-51/79. számú parancsában elrendelte a felperes nyomozói pótlékra való jogosultságának szüneteltetését 1998. december 1-i hatállyal, a felperes egészségügyi szabadság miatti huzamos távollétére hivatkozással. A felperes ez utóbbi döntéssel szemben panasszal élt az Sz-i Rendőrkapitányság vezetőjéhez, aki panaszát 55/318-1999. számú döntésével elutasította a Hszt. 254. § (3) bekezdésére, valamint a 140/1996. (VIII. 31.) Korm. sz. rendelet 28. § (3) bekezdésére hivatkozással azzal, hogy pótlék csak a pótlékkal elismert tevékenység tényleges kifejtésének idejére jár. A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes az Sz-i Rendőrkapitányság vezetőjének döntését 90/20/1999. számú határozatával helybenhagyta.

A felperes módosított keresetében az alperes, illetve a Szegedi Rendőrkapitányság vezetőjének fenti, 306/141, 306-51/79, 55/318/99. és 90/20/1999. számú határozatainak hatályon kívül helyezését kérte, továbbá az alperes kötelezését 181.522 Ft illetménykülönbözet megfizetésére. Álláspontja szerint 1998. november 12-től távolléti díj illette őt meg, amelynek a Hszt. 112. §-a értelmében a rendszeres illetménypótlékok, így a gépjárművezetői és a nyomozói pótlék is részét képezi.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Védekezése szerint a felperes sem nyomozói, sem gépjárművezetői pótlékra nem tarthat igényt, az előbbire azért nem, mert tényleges nyomozói tevékenységet a perbeni időszakban nem végzett, az utóbbira pedig azért nem jogosult, mivel annak nem valósult meg az ORFK vezetőjének 15/1999. számú utasításában meghatározott feltétele, nevezetesen a legalább havi 400 km megtétele.

Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletével megállapította, hogy a felperesi követelés alapja a távolléti díj, ami 71.229 Ft alapilletményből, 3.380 Ft gépjárművezetői pótlékból és 5.200 Ft nyomozói pótlékból áll.

Határozatának indokolása szerint a távolléti díj számítása szempontjából rendszeres illetménypótléknak minősül a gépjárművezetői és a nyomozói pótlék is. annak nincs jelentősége, hogy a felperes nyomozói pótlékát egészségügyi szabadsága időtartamára szüneteltették.

A közbenső ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel, kérve annak megváltoztatásával a kereset elutasítását, az elsőfokú eljárásban kifejtett álláspontját fenntartva.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú közbenső ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az arra alapított döntése és annak indokai is helytállóak, ezért közbenső ítéletét a megyei bíróság a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel kiemelve a következőket:

Az alperes által sem vitatott, hogy a felperest betegszabadsága időtartamára a Hszt. 43. § (2) bekezdése értelmében távolléti díj illeti meg. A távolléti díjnak részét képezik a rendszeres illetménypótlékok (Hszt. 112. §). A felek egyező előadása szerint a felperes egészségügyi szabadságát megelőzően mind a nyomozói, mind a gépkocsivezetői pótlékban folyamatosan részesült, így az említett pótlékok a perbeni esetben rendszeres illetménypótlékoknak minősülnek, s mint ilyenek a távolléti díj számításánál figyelembe veendőek.

A fentieknek nem mond ellent a Hszt. – alperes által hivatkozott – 254. § (3) bekezdése. Eszerint ugyanis az illetménypótlékokra, köztük a nyomozói és a gépjárművezetői pótlékra vonatkozó jogosultságnak – az egyéb jogszabályi feltételek megléte mellett – két vagylagos kritériuma van, nevezetesen

- a pótlékkal elismert tevékenység tényleges kifejtése, vagy
- a pótlékra jogosító beosztás.

Jelen esetben kétségtelen, hogy a felperes a perbeni időszakban nyomozói, illetve gépjárművezetői tevékenységet nem végzett, egészségügyi szabadsága alatt azonban nem változott nyomozói beosztása. Ez a nyomozói beosztás pedig a Hszt. fent idézett 254. § (3) bekezdésének második fordulata értelmében jogosulttá teszi őt távolléte idejére is mind a nyomozó pótlékra, mind pedig a nyomozói beosztáshoz kapcsolódó gépjárművezetői pótlékra. Ez utóbbi szempontjából az ORFK fenti törvényi rendelkezéssel ellentétes belső utasítása nem alkalmazható.

Az alperes, illetve az Sz-i Rendőrkapitányság vezetője a Hszt. 112. §-át és 254. § (3) bekezdését tévesen értelmezve módosította 306/141. számú parancsával a felperes távolléti díját, rendelte el 306-51/79. számú parancsával a felperes nyomozói pótlékának szüneteltetését, utasította el 55/318-99. számú döntésével a felperes panaszát és 90/20/1999. számú határozatával a felperes fellebbezését. Ennek megfelelően a megyei bíróság az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét kiegészítve – a felperes erre irányuló keresetének helyt adva – a fenti jogellenes határozatokat hatályon kívül helyezte.

S z e g e d, 2000. június 27.

Dr. Pál Imre sk.

a tanács elnöke

Dr. Szeghő Katalin sk.

Dr. Dabis Erzsébet sk.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.II.10.811/2000/4.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Dr. Csányi Éva jogtanácsos (Független Rendőr Szakszervezet Központi Koordinációs Irodája, 1388 Budapest, Pf.: 52.) által képviselt **S. L. felperesnek** a Dr. P. L. ügyvéd által képviselt **Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság** (6722 szeged, Kossuth L. sgt. 22-24.) **alperes ellen egyéb anyagi juttatás megfizetése iránt** a Szegedi Munkaügyi Bíróságon 6.M.46/2000. szám alatt megindított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2.Mf.20.766/2000/2. sorszámú közbenső ítélete ellen az alperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán 2001. október 24-én – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

k ö z b e n s ő í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Csongrád Megyei Bíróság 2.Mf.20.766/2000/2. sorszámú közbenső ítéletét hatályában fenntartja.

I n d o k o l á s

A felperes az alperesnél az sz-i rendőrkapitányság ú-i rendőrőrsén a rendőrség hivatásos állományú tagjaként nyomozó beosztásban teljesített szolgálatot. A felperes 1998. november 12-étől betegség miatt egészségügyi szabadságon volt, majd az egészségi állapotára tekintettel az 1999. július 16-ától kezdődő felmentési idő figyelembe vételével 2000. január 15-én nyugállományba helyezték.

A felperes a munkaügyi bírósághoz benyújtott keresetében 1999. január 1. napjától visszamenőlegesen illetmény-különbözet iránti igényt terjesztett elő azzal az indokolással, hogy az alperes az egészségügyi szabadságának idejére nem a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 97. §-a szerint járó távolléti díjat folyósította a részére. A felperes közbelső ítélet meghozatalát kérte annak megállapítására, hogy a távolléti díj fejében a hivatásos állomány tagja részére az alapilletmény, az illetménykiegészítés, valamint a rendszeres illetménypótlékok együttes összegének a távollét idejére számított időarányos átlaga jár. A törvény végrehajtása tárgyában kiadott 20/1997. (III. 19.) BM rendelet 19. §-a szerint pedig a távolléti díj számítása szempontjából a gépjárművezetői és a nyomozói pótlék rendszeres illetménypótléknak minősül.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, mert a betegség ideje alatt a felperes nyomozói pótlékát szüneteltette, a gépjárművezetői pótlék fizetésének feltételeit pedig nem teljesítette.

Az Sz-i Munkaügyi Bíróság a 6.M.46/2000/5. sorszámú ítéletével megállapította, hogy a felperesi követelés számításának alapja a távolléti díj, ami 71.229 forint alapilletmény és rendszeres pótlékok, azaz 3380 forint összegű gépjárművezetői pótlék és 5200 forint összegű nyomozói pótlék együttes összegének a távollét idejére számított időarányos átlaga.

Az indokolásban utalt a Hszt. 97. §-ának (5) és (6) bekezdésére, miszerint az egészségügyi szabadság idejére a hivatásos állomány tagjának távolléti díj jár. A felperes az egészségügyi szabadság ideje alatt mentesült a munkavégzési kötelezettsége alól. Ez az időszak igazolt távollétnek minősül. A távolléti díj számításának alapjául szolgáló illetmény elemekből következően a felperest a távollét időtartamára olyan összegű díjazás illeti meg, mintha munkát végzett volna. A fentiekből következően a távolléti díj számítása szempontjából rendszeres illetménypótléknak minősülő gépjárművezetői pótlékot és a nyomozói pótlékot egyaránt számításba kell venni. Nyomozói pótlék esetében nincs jelentősége annak, hogy a felperesnek ez a tevékenysége az egészségügyi szabadság ideje alatt szünetelt. A gépjárművezetői pótlékkal kapcsolatban pedig a bíróság utalt arra, hogy a megbetegedését megelőző időszakban a felperes minden hónapban gépjárművezetői pótlékban részesült, ezért ezt a távolléti díj szempontjából, mint rendszeres pótlékot ugyancsak figyelembe kell venni.

A közbenső ítélet ellen az alperes részéről előterjesztett fellebbezés folytán eljáró Csongrád Megyei Bíróság a 2.Mf.20.766/2000/2. sorszámú közbenső ítéletével az első fokú bíróság határozatát helybenhagyta azzal, hogy az alperes 1999. február 24-én kelt 306-141. számú, a szegedi rendőrkapitányság vezetőjének 1999. március 8-án kelt 306-51/79. számú és az 1999. november 8-án kelt 55/318-99. számú parancsait, illetve döntéseit, valamint az alperes 1999. november 30-án kelt 90/20/1999. számú határozatát hatályon kívül helyezte.

Az indokolás szerint az első fokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és az arra alapított döntése és annak indokai is helytállóak.

A fellebbezésre tekintettel a másodfokú bíróság kiemelte, hogy az alperes sem vitatta, miszerint a betegszabadság időtartamára a felperesnek távolléti díj jár. A távolléti díjnak pedig a rendszeres illetménypótlékok részét képezik, és miután a felek egyezményes előadása szerint a felperes az egészségügyi szabadságát megelőzően mind nyomozói, mind gépkocsivezetői pótlékban folyamatosan részesült, az említett pótlékokat a távolléti díj számításánál figyelembe kell venni. Ennek nem mond ellent a Hszt. 254. §-ának (3) bekezdése, miszerint a pótlék a hivatásos állomány tagjának a pótlékkal elismert tevékenység tényleges kifejtésének, illetve a beosztás betöltésének idejére jár. A felperes a betegség ideje alatt a beosztását megtartotta, ezért az ahhoz kapcsolódó

pótlékok is megilletik. Az alperesnek a rendelkező részben felsorolt határozatai és intézkedései ezzel ellentétesek, ezért azokat a másodfokú bíróság hatályon kívül helyezte.

A jogerős közbenső ítélet ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmében az alperes annak az első fokú ítéletre is kiterjedő megváltoztatását és a jogalap tekintetében a felperes keresetének elutasítását, valamint a perköltségekben való marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy a közbenső ítélet sérti a Hszt. 254. § (3) bekezdésében, valamint a 140/1996. (VIII. 31.) Korm. rendelet 28. §-ának (2) és (3) bekezdésében és a 42. §-ának (3) bekezdés a) pontjában foglaltakat. Megismételte azt az álláspontját, hogy a gépjárművezetői pótlék az ORFK vezetőjének 15/1999. számú utasítására is figyelemmel feltételhez kötött, ezért nem tekinthető rendszeres pótléknak, így a 306/141. számú főkapitányi parancs nem jogellenes.

Ugyancsak nem tekinthető jogellenesnek az sz-i rendőrkapitányság vezetőjének 306-51/79. számú parancsa sem, amelyben a nyomozói pótlékra való jogosultságát szüneteltette a felperesnek miután a Hszt. 254. §-ának (3) bekezdése azt a feltételt tartalmazza, hogy a pótlék a hivatásos állomány tagjának a pótlékkal elismert tevékenység tényleges kifejtésének idejére jár.

A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős közbenső ítélet hatályban tartását kérte. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a peren kívül kötött egyezség folytán a felek között a per megszűnt, mert az alperes a felperest megillető elmaradt illetményt kifizette, másodlagosan pedig arra, hogy a közbenső ítélet a jogszabályoknak megfelel.

Az alperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A felek között nem volt vitás, hogy a felperest a betegszabadság ideje alatt távolléti díj illeti meg [Hszt. 97. § (5) és (6) bekezdése]. A Hszt. 112. §-a szerint távolléti díj fejében a hivatásos állomány tagja részére az alapilletmény, az illetménykiegészítés, valamint a rendszeres illetménypótlékok együttes összegének a távollét idejére számított időarányos átlaga jár. A Hszt. nem rendelkezik arról, hogy a távolléti díj kiszámításának alapja milyen időszak, de nyilvánvalóan csak a betegséget megelőző illetmény összetevőiből lehet kiindulni, miután a betegszabadság ideje alatt a szolgálat teljesítésének kötelezettsége szünetel.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a bíróságok által megállapított tényállást iratellenességre hivatkozással nem támadta, így az a Legfelsőbb Bíróságot is köti. Eszerint a felperes a betegségét megelőzően a nyomozói és a gépjárművezetői pótlékban is rendszeresen részesült, így az eljáró bíróságok jogszabálysértés nélkül jutottak arra a következtetésre, hogy ezek a pótlékok a felperes távolléti díja kiszámításának az alapját képezik. A 20/1997. (III. 19.) BM rendelet 19. §-ának (1) bekezdése szerint az említett pótlékok a távolléti díj számítása szempontjából

rendszeres illetménypótléknak minősülnek, vagy összegüket figyelembe kell venni, ha a számításba vett időszakban a rendőrség hivatásos állományú tagja ilyen pótlékban részesült rendszeresen.

Az alperes a nyomozói, illetve a gépjárművezetői pótlékok megvonó parancsait a betegszabadság idején hozta meg, amely alatt azonban a pótlék folyósításának feltételei a szolgálati jogviszonyból eredő kötelezettség szünetelése miatt nem vizsgálhatók.

Az alperes ezzel ellentétes álláspontja téves, ezért a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275/A. §-ának (1) bekezdése alapján a jogerős közbenső ítéletet hatályában fenntartotta.

Budapest, 2001. október 24.

Dr. Ádám Lóránt s.k.

a tanács elnöke

Dr. Földényi Gyuláné s.k.

előadó bíró

Dr. Molnár Istvánné s.k.

bíró